

Unit: 25 March 1821

Η Επανάσταση Αρχίζει

Το 1821 η Φιλική Εταιρεία είχε οργανωθεί καλά. Έπρεπε τώρα να αποφασίσουν (decide) πότε και από που θα άρχιζε η επανάσταση. Αποφάσισαν να αρχίσει από τη Μολδαβία. Εκεί ζούσαν πολλοί Έλληνες. Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης άρχισε την επανάσταση στο Ιάσιο στις 2 Φεβρουαρίου 1821 όμως συνάντησε (met) πολλές δυσκολίες. Οι κάτοικοι (residents) της περιοχής δεν έδειξαν ενδιαφέρον (interest). Με τους λίγους πολεμιστές του πολέμησαν γενναία (bravely) όμως νικήθηκαν από το μεγάλο τούρκικο στρατό.

Το σχέδιο (plan) της Φιλικής Εταιρείας ήταν ο Παπαφλέσσας να ξεκινήσει (begin) τον αγώνα από τη Μεσσηνία, ο Κολοκοτρώνης από τη Μάνη και ο Ανδρούτσος από την Πάτρα. Όταν άκουσε ο Παπαφλέσσας ότι η επανάσταση άρχισε στη Μολδαβία, γύρισε σε όλη την Πελοπόννησο και ξεσήκωσε (rose up) τους κατοίκους με τα παρτιωτικά του λόγια (words) να βοηθήσουν στον αγώνα (struggle).

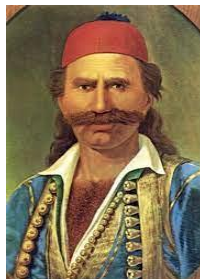
Υψηλάντης

Παπαφλέσσας

Κολοκοτρώνης

Ανδρούτσος

Μπουμπουλίνα

Μιαούλης

Πολλοί πολεμιστές μαζεύτηκαν στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας. Οι ιστορικοί (historians) υπολογίζουν (estimate) ότι αυτή η συνάντηση (gathering) έγινε στις 13 Μαρτίου. Μέσα στην εκκλησία ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλόγησε (blessed) το λάβαρο (τη σημαία) και όλοι πήραν τον όρκο «Ελευθερία ή Θάνατος». Οι Έλληνες αργότερα επέλεξαν (selected) την 25η Μαρτίου ως ημερομηνία της αρχής της επανάστασης για να γιορτάζεται μαζί με τη γιορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (Annunciation of the Virgin Mary).

Στις αρχές της επανάστασης πολλές πόλεις και πολλά χωριά γρήγορα ελευθερώθηκαν στην Πελοπόννησο και στη Στερεά Ελλάδα. Στο Αιγαίο Πέλαγος τα ελληνικά καράβια με ηρωίδες όπως τη Μπουμπουλίνα γρήγορα ελευθέρωσαν πολλά νησιά. Μια από τις μεγαλύτερες στιγμές (moments) ήταν όταν ο Κολοκοτρώνης ελευθέρωσε την Τριπολιτσά (Τρίπολη), πρωτεύουσα (capital city) της Πελοποννήσου, στις 23 Σεπτεμβρίου 1821.

Ο Αθανάσιος Διάκος

Ο Αθανάσιος Διάκος ήταν ένας από τους αρχηγούς (leaders) της επανάστασης στην Στερεά Ελλάδα. Ήταν κληρικός (cleric) αλλά πέταξε τα ράσα (vestments, priest's black cloak) και έγινε κλέφτης.

Ο Διάκος και άλλοι αρχηγοί όπως ο Πανουργιάς και ο Δυοβουνιώτης, ήθελαν να χτυπήσουν τον τον Ωμέρ Βριώνη και τον Κιοσέ Μεχμέτ που κατέβαιναν με πολυάριθμο τουρκικό στρατό από το βορρά (north) για να σταματήσουν την επανάσταση στην Στερεά Ελλάδα. Ο κάθε Έλληνας αρχηγός αποφάσισε να υπερασπίσει (defend) μία γέφυρα (bridge) για να σταματήσει τους Τούρκους να περάσουν. Ο Διάκος υπεράσπισε τη γέφυρα της Αλαμάνας. Όταν οι άλλοι αρχηγοί είδαν τον τουρκικό στρατό, φοβήθηκαν και έφυγαν. Έμεινε μόνο ο Διάκος με τα παλικάρια του στην Αλαμάνα.

Οι Τούρκοι ήταν πολλοί. Είχαν ιππικό (cavalry) και πολλά πυροβόλα. Οι στρατιώτες του Διάκου ήθελαν να φύγουν. Εκείνος όμως επέμενε (insisted) να μείνει. Θυμήθηκε (He remembered) τον Λεωνίδα με τους τριακόσιους Σπαρτιάτες επειδή ήταν κοντά στις Θερμοπύλες (Thermopylae is the place of the famous battle of ancient times between the Persians and 300 Spartans.)

Οι Έλληνες πολεμούν γενναία και ηρωικά όμως σχεδόν (nearly) όλα τα παλικάρια του Διάκου σκοτώνονται. Μόνο 48 μένουν. Σε λίγο πέφτουν και αυτά τα παλικάρια. Μένει ο Διάκος μόνος του. Πολεμά σαν θηρίο (monster). Ο Ωμέρ Βρυώνης διατάζει (orders) να μην τον σκοτώσουν αλλά να τον πιάσουν ζωντανό (alive). Χτυπά το σπαθί (sword) του δεξιά και αριστερά, μπρος και πίσω. Οι Τούρκοι πέφτουν πάνω του και τον πιάνουν ζωντανό. Με το αιματοβαμμένο (blood painted) του πρόσωπο και τα ωραία του μαύρα μαλλιά τον πάνε στον Ωμέρ Βρυώνη. Ο Ωμέρ Βρυώνης θαυμάζει (admires) τον ηρωισμό του. Θέλει να του χαρίσει (spare) τη ζωή. Του ζητάει να γίνει μουσουλμάνος. Ο Διάκος τον κοιτάζει στα μάτια και του λέει: «Εγώ Γραικός (Greek) γεννήθηκα, Γραικός θέλω να πεθάνω»

Οι Τούρκοι τον σουβλίζουν (spit roast) στην φωτιά. Έτσι, στις 24 Απριλίου 1821, πέθανε το γενναίο παλικάρι, ο Αθανάσιος Διάκος, για την ελευθερία της πατρίδας του.

Η Έξοδος (Exodus) του Μεσολογγιού

Το Μεσολόγγι ήταν μία πολύ μικρή πόλη της Στερεάς Ελλάδας. Η πόλη είχε ένα χαμηλό (low) τείχος (wall) γύρω της και πάνω του ήταν έτοιμα λίγα κανόνια. Οι Τούρκοι ήθελαν να πάρουν το Μεσολόγγι γιατί από εκεί περνούσε ένας μεγάλος δρόμος που κατέβαινε στην Πελοπόννησο. Από το δρόμο αυτό δεν μπορούσαν να περάσουν οι Τούρκοι γιατί τον είχαν κλειστό οι Έλληνες στο Μεσολόγγι.

Οι Τούρκοι μάζεψαν 11,000 στρατιώτες και πολιορκίσαν (besieged) το Μεσολόγγι στις 25 Οκτωβρίου 1822. Οι Έλληνες δεν μπορούσαν ούτε να μπουν ούτε να βγουν από την πόλη. Οι Τούρκοι τους ζήτησαν να παραδωθούν (surrender). Οι 600 περίπου Έλληνες πολεμιστές αρνήθηκαν (refused) να παραδωθούν. Ο Μιαούλης, ένας Έλληνας ναυτικός (sailor) καπετάνιος, κατάφερε (managed) με τα καράβια του να φέρει φαγητά και όπλα στους Έλληνες. Οι Τούρκοι σχεδίασαν (planned) να κάνουν επίθεση (attack) και να μπουν στο Μεσολόγγι τη νύχτα των Χριστουγέννων όταν οι Έλληνες θα ήταν απασχολημένοι (busy) με τις γιορτές. Οι Έλληνες όμως το έμαθαν το σχέδιο (plan) τους και τους περίμεναν. Στη μάχη (battle) που έγινε πολλοί Τούρκοι σκοτώθηκαν. Όσοι Τούρκοι έζησαν το έβαλαν στα πόδια και έφυγαν.

Οι Τούρκοι προσπάθησαν μια δεύτερη φορά να πάρουν το Μεσολόγγι χωρίς επιτυχία. Γύρισαν ξανά για Τρίτη φορά στο Μεσολόγγι μετά από τρία χρόνια, στις 15 Απριλίου 1825, με πιο πολύ στρατό. Απέκλεισαν (Closed) ξανά το Μεσολόγγι και από τη στεριά (land) και από τη θάλασσα. Ο Μιαούλης προσπάθησε να βοηθήσει τους Μεσολογγίτες αλλά δεν τα κατάφερε. Έτσι οι Μεσολογγίτες έμειναν

Τα φαγητά τους άρχισαν να τελειώνουν. Άρχισαν να τρώνε ότι έβρισκαν όπως ακάθαρτα ζώα και σκουλήκια (bugs). Αρκετοί πέθαναν από την πείνα και τις αρρώστιες. Όταν δεν άντεξαν (cope) άλλο αποφάσισαν να βγουν κρυφά από την πόλη και να φύγουν στα γειτονικά (neighbouring) ελληνικά χωριά. Είχε περάσει σχεδόν (almost) ένας ολόκληρος χρόνος από την ημέρα που αποκλείστηκαν από τον έξω κόσμο. Δυστυχώς (Unfortunately) όμως οι Τούρκοι το έμαθαν. Τη νύχτα της 10 Απριλίου του 1826, όταν οι Μεσολογγίτες άρχισαν να βγαίνουν από την πόλη, οι Τούρκοι τους περίμεναν. Όπως έβγαιναν, οι Τούρκοι άρχισαν να τους κυνηγούν και να τους σκοτώνουν. Από τους 3,000 Έλληνες πολεμιστές που πήραν μέρος στην έξοδο (exodus), μόνο 1,300 σώθηκαν (were saved). Από τις γυναίκες, δεκατρείς μόνο σώθηκαν και από τα παιδιά τρία ή τέσσερα.

Η προσπάθεια των Μεσολογγιτών να βγουν από την πόλη τους έμεινε γνωστή (known) στην ιστορία ως η Έξοδος του Μεσολογγιού. Ο ηρωισμός των Μεσολογγιτών συγκίνησε (moved) όλη την Ευρώπη και έκανε τις μεγάλες χώρες, τη Ρωσία, Αγγλία και Γαλλία να βοηθήσουν τελικά (finally) την Ελλάδα να ελευθερωθεί.